

Finanční prostředky školy dále investovaly do modernizace učeben a nákupu pomůcek. Učitelé také sami tvořili výukové materiály s ohledem na profilaci a odborné zaměření školy. Odborné školy ve větší míře disponovaly vlastními odbornými učebnami (dílnami) a pracovišti a pro výuku odborného výcviku nebo odborné praxe využívají pracoviště v reálném prostředí u smluvních firem. V mnohých školách proběhly výrazné rekonstrukce a modernizace interiéru, oken a sociálního vybavení.

Finanční prostředky střední školy získávaly zejména ze státního rozpočtu (neinvestiční výdaje na přímé náklady na vzdělávání) a od zřizovatele školy (příspěvek na provoz), dále se mnohé školy aktivně zapojovaly do projektů podpořených Evropskou unií, využívaly krajské granty či další příspěvky a dotace MŠMT. Některé, především střední odborné školy rozvinuly za účelem získání financí vlastní doplňkovou činnost (např. ubytovací služby, služby pro veřejnost, pořádání odborných kurzů, školení a jiné vzdělávací akce včetně lektorské činnosti). Také spolupráce se sociálními partnery školám v mnoha případech šetří náklady spojené s dalším vzděláváním pedagogických pracovníků nebo částečně kryje náklady na zlepšení materiálně-technického vybavení školy, včetně nákupu vybraných pomůcek pro výuku.

Celkové veřejné výdaje pro střední vzdělávání činily 33 339,1 mil. Kč (v předchozím roce 33 965,6 mil. Kč). Republikový normativ v roce 2012 byl vyšší než v předešlém roce a činil 57 718 Kč na žáka (v předchozím roce 53 538 Kč na žáka), jednotkové výdaje byly 63 210 Kč na žáka a počet nadúvazkových hodin poklesl v meziročním srovnání o 20,2 %. Rovněž stále přetrvávají velké rozdíly v normativních soustavách mezi kraji.

Finanční předpoklady ve středním vzdělávání byly hodnoceny v 92 % škol jako vyhovující, z toho v 5 % škol jako nadstandardní. Podrobnosti jsou uvedeny v tabulkové části (tabulka B 16a).

3.5

Implementace nového modelu maturitní zkoušky do vzdělávacího systému, oblast závěrečných zkoušek, výsledky z kontrol profilové části MZ

Školy přechod na nový model maturitní zkoušky úspěšně zvládly, avšak ve středním odborném vzdělávání a zejména v nástavbovém studiu řeší vysokou neúspěšnost žáků ve společné části maturitní zkoušky. Přijímají opatření v organizaci i v průběhu vzdělávání, např. posilují hodinové dotace předmětů společné části maturitní zkoušky, do vzdělávací nabídky zařazují volitelné předměty s příslušným zaměřením, organizují doučování, poskytují žákům individuální pomoc, ve výuce se více zaměřují na rozvoj dovedností potřebných pro úspěšné zvládnutí maturitní zkoušky, pomáhají žákům se stanovením vhodných strategií při řešení úkolů maturitní zkoušky. Efektivita přijímaných opatření je limitována schopnostmi, dovednostmi a volnými vlastnostmi žáků. Problém vzniká již při přijímání k maturitnímu vzdělávání, kdy jsou z ekonomických důvodů přijímáni bez přijímacích zkoušek i uchazeči bez odpovídajících studijních předpokladů. Jedná se o žáky, kteří v předchozím vzdělávání dosahovali podprůměrných výsledků, přesto byli přijati do oboru vzdělání s maturitní zkouškou. Tito žáci obvykle dosahují i v průběhu středního vzdělávání pouze podprůměrných výsledků, jsou často ohroženi studijní neúspěšností, vzdělávání si prodlužují opakovaním ročníků, případně přestupem do nižšího ročníku na jinou školu. K maturitní zkoušce se často vůbec nedostanou nebo jsou v ní neúspěšní.

Česká školní inspekce se účastnila maturitních zkoušek (společné i profilové části) v jarním i podzimním zkušebním období roku 2013 v 27 gymnáziích a 136 středních odborných školách. Do vzorku navštívených škol byly zahrnuty také školy, u nichž v předchozím období byly při realizaci maturitní zkoušky identifikovány problémy. V průběhu kontrol byly zjištěny nedostatky ve 20 školách. Porušení právních předpisů ČŠI konstatovala v personálním zajištění zkoušek, v organizaci zkoušek, ve vedení dokumentace ke zkouškám, ve stanovení a zveřejnění obsahu zkoušek, ve skladbě zkušebních předmětů a forem zkoušek, v zabezpečení zkušební dokumentace a ve stanovení termínů zkoušek.